

[Holger Eriksen.]

nem måde udenom dette irrationelle forhold, men som sagt, hvis man kan finde en anden praktisk form, er vi parate til at forhandle derom.

I vort lovforslag af 1945 havde vi en ikke nærmere præciseret bestemmelse om en tilflytterliste. Den har vi ikke medtaget denne gang, først og fremmest fordi en tilflytterliste jo egentlig forudsætter tilstedeværelsen af en permanent valgliste, og det har man jo ikke for kommunalvalgenes vedkommende, men dernæst også fordi antallet af dem, der skulle anbringes på denne tilflytterliste efter de frister, vort forslag indeholder, vil blive uendeligt ringe. Hvad de nævnte frister angår, er de sat således, at det hele kan bringes i orden til valgs afholdelse 1. marts. Hvis rigsdagen imidlertid, hvad jeg håber, enes om en fast valgdag, f. eks. den 2. tirsdag i marts, kan det rykkes yderligere 7 dage. Hvad angår en fælles valgdag for hele landet, taler alt efter min mening for en sådan, ikke mindst efter at landkommunernes ret til selv at fastsætte dagen er blevet overdraget til amtsrådene. Vi har ikke stillet noget forslag hverken herom eller om at lade kommunalrådene selv udpege kommunale revisorer, men vi håber, at disse og andre praktiske ændringer må blive et af resultaterne af udvalgsarbejdet.

Tilbage har jeg at gøre opmærksom på, at vort lovforslag helt har strøget skattebestemmelserne, både den del af dem, der kræver, at man skal være sat i skat for at kunne udøve valgret, og den del, der går ud på, at man skal have betalt sin kommuneskat for et nærmere angivet tidsrum. Også disse skattebestemmelser har forlængst overlevet sig selv. Det lyder naturligvis smukt at sige: vil du have indflydelse på kommunens styre, må du have betalt din skat. Men da ingen har haft mod til at lave en parallel med statskatten og rigsdagsvalgretten, har bestemmelsen hele tiden svævet i luften. Den er tillige umoralsk, fordi den åbner mulighed for, at en person, som det ene år måske skal betale 2000 kr. i skat, men som det følgende år måske kun skal betale 10 kr., i visse tilfælde kan opretholde sin valgret blot ved at betale 10 kr., ganske uden hensyn til at han aldrig betaler de 2000 kr., medens en anden skatteyder, som kun skylder et minimalt beløb i skat, kan komme til at miste valgretten.

Ligesom opholdsbestemmelsen stadig er blevet indsnævret, således har man også bestandig mildnet skattebestemmelserne, og tiden må nu være inde til helt at stryge dem. At det skulle betyde noget væsentligt

for skatteinddrivningen, må jeg tage afstand fra. Det gør det kun i de kommuner, hvor man forsømmer at få skatten opkrævet, og af hensyn til dem kan man ikke lave en særlov. Jeg tilføjer, at jeg går ud fra, at regeringen indbringer et lovforslag om 21 års valgret til menighedsrådene, når det lovforslag, jeg her fremsætter, er blevet vedtaget. Skulle det ikke blive tilfældet, vil mit parti selv indbringe et sådant forslag.

Jeg anbefaler iøvrigt lovforslaget til det høje tings velvilje, idet jeg samtidig udtrykker håbet om en hurtig behandling af det. Alle de problemer, lovforslaget rejser, har jo været gennemdrøftet mange gange tidligere.

Formanden: Dernæst har det ærede medlem hr. Aksel Larsen ordet for at fremsætte 3 anmeldte lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Idet jeg bemærker, at skriftens gamle ord om, at de sidste skulle blive de første, og de første blive de sidste, åbenbart har gyldighed visse steder endnu, skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte de af mit parti den 2. oktober anmeldte forslag til lov om ændringer i lov om kommunale valg og forslag til lov om ændring i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd, jfr. lovbekendtgørelse nr. 245 af 7. maj 1949.

De to lovforslag har for så vidt samme indhold, som de går ud på at nedsætte valgretsalderen fra 23 til 21 år, henholdsvis ved kommunale valg og menighedsrådsvalg. Vi har fremsat disse lovforslag, fordi vi, som vi ved tidligere lejlighed har gjort opmærksom på, er klar over, at hvis man ønsker en forfatningsændring med nedsættelse af valgretsalderen til rigsdagen, er der ikke anden praktisk vej frem end at gennemføre en nedsættelse af valgretsalderen til de kommunale valg og menighedsrådsvalgene. Når valgretsalderen til disse valg bliver nedsat til 21 år og dette bliver praktiseret, må modstanden mod 21 års valgretsalderen til rigsdagen naturnødvendigt forsvinde, og så vil vejen blive banet for opfyldelsen af det løfte, som den daværende statsminister på hele rigsdagens og alle rigsdagens partiers vegne ubetinget gav Danmarks ungdom i maj 1945: at ungdommen skulle få valgret.

Jeg anbefaler lovforslagene til tingets velvilje. Jeg ved ikke, om jeg af den fremsættelsestale, der lige er holdt, har lov til at slutte, at der også er håb om, at de vil få flertal her i tinget.

Jeg skal samtidig tillade mig på medforslagsstilleres og egne vegne at fremsætte